

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 218.583 van 22 maart 2012
in de zaak A. 200.968/VII-38.151.**

In zake : Paul VANBRABANT
wonende te 3520 Zonhoven
Klapstraat 4
alwaar woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de
gouverneur van de provincie Limburg
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bernard Derveaux
kantoor houdend te 3078 Kortenberg
Veldstraat 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 5 juli 2011, strekt tot de
nietigverklaring van het besluit van de gouverneur van de provincie Limburg van
26 mei 2011, waarbij de aanvraag van Paul Vanbrabant tot het verkrijgen van een
vergunning voor het bezit van een vuurwapen zonder munitie onontvankelijk
wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord
ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een verslag overeenkomstig artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 8 maart 2012.

Kamervoorzitter Luc Hellin heeft verslag uitgebracht.

De verzoeker, die verschijnt in persoon, en advocaat Bernard Derveaux, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 2 maart 2011 dient de verzoeker een aanvraag in tot het verkrijgen van een vergunning om een repeteergeweer, kaliber .22LR, zonder munitie voorhanden te hebben. Het wapen behoorde toe aan zijn overleden schoonbroer.

3.2. Uit het advies van de korpschef van de lokale politiezone van zijn woonplaats blijkt dat de verzoeker bij vonnis van 4 november 1977 door de correctionele rechtbank te Hasselt veroordeeld werd wegens loondiefstal.

3.3. Op 26 mei 2011 verklaart de gouverneur van de provincie Limburg de aanvraag van de verzoeker onontvankelijk.

Dit is het bestreden besluit, dat luidt als volgt :

"(...)

Overwegende dat artikel 11, §1 van de wapenwet van 8 juni 2006 stelt dat het particulieren verboden is een vergunningsplichtig vuurwapen of de daarbij horende munitie voorhanden te hebben zonder een voorafgaande vergunning verleend door de gouverneur bevoegd voor de verblijfplaats van de verzoeker;

Overwegende dat in artikel 11, §3 van de nieuwe wapenwet de voorwaarden worden opgesomd waaraan de verzoeker van een vergunning voor een vuurwapen moet voldoen;

Overwegende dat artikel 11, § 3, 2° stelt dat de vergunning slechts verleend kan worden aan personen die niet zijn veroordeeld als dader of medeplichtige wegens een van de misdrijven bedoeld in artikel 5, §4, 1° tot 4°;

Overwegende dat artikel 11, §3, laatste lid stelt dat aanvragen ingediend door personen die niet voldoen aan de voorwaarden van 1° tot 4° onontvankelijk zijn;

Gelet op het advies van 29 april 2011 van de korpschef van de politiezone HAZODI;

dat uit het advies blijkt dat de verzoeker veroordeeld werd wegens het plegen van strafbare feiten;

dat verzoeker in 1977 door de correctionele rechtbank van Hasselt veroordeeld werd wegens loondiefstal;

Overwegende dat de heer Vanbrabant werd veroordeeld als dader of medeplichtige wegens misdrijven opgesomd in artikel 5, § 4, 2°;

Overwegende dat de verzoeker niet voldoet aan de wettelijk opgelegde voorwaarden;

(...)"

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4. Artikel 2, § 1, 3°, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, schrijft voor dat het verzoekschrift een uiteenzetting van de feiten en de middelen dient te bevatten.

Onder middel in de zin van artikel 2, § 1, 3°, van voornoemd besluit moet worden verstaan: de voldoende duidelijke omschrijving van de

overtreden rechtsregel of het overtreden rechtsbeginsel en van de wijze waarop die regel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden.

Voldoende duidelijk betekent dat het niet nodig is veronderstellingen over de juiste bedoelingen van de verzoeker te maken, waardoor in werkelijkheid de verwerende partij, en nadien de Raad van State ertoe worden gebracht in de plaats van de verzoeker het verzoekschrift op te stellen.

De uiteenzetting van de middelen vormt aldus een essentieel onderdeel van het verzoekschrift, omdat het de verwerende partij toelaat zich te verdedigen tegen de grieven die ten aanzien van de bestreden beslissing worden aangevoerd, en de Raad van State in staat stelt de gegrondheid van die grieven te onderzoeken. Het ontbreken van enig middel in het inleidend verzoekschrift heeft dan ook de onontvankelijkheid van het beroep tot gevolg.

5. In zijn verzoekschrift voert de verzoeker het volgende aan :

"Inderdaad werd ik in 1977 veroordeeld voor loondiefstal. Hierbij is echter nooit geweld of gebruik van vuurwapens geweest. De straf was 3 maanden voorwaardelijk met uitstel van 5 jaar en de schulden zijn onmiddellijk vereffend. Ik heb er nooit bij stil gestaan om deze veroordeling te laten verwijderen van mijn strafblad en alzo over een zuiver strafblad te beschikken daar de feiten al zolang geleden gebeurd zijn".

Vervolgens stelt de verzoeker nog :

"Daar ik een aanvraag doe voor een vergunning voor het houden van een vuurwapen zonder munitie,

Daar het over een voor mij emotioneel erfstuk gaat,

Daar mijn veroordeling al lang geleden gebeur(d) is, en er geen geweld no(ch) wapens gebruikt werden.

Had ik graag dat U het besluit van de Gouverneur van Limburg teniet doet en mij alsnog een vergunning voor het bovenvermeld wapen toestaat".

De Raad van State zou slechts op de vraag van de verzoeker om het besluit van de gouverneur te vernietigen kunnen ingaan, indien hij aantoon dat

het besluit van de gouverneur onwettig is. Daartoe moet de verzoeker in zijn verzoekschrift middelen aanvoeren die aan de hiervoor vermelde vereisten beantwoorden. Het verzoekschrift bevat dergelijke middelen niet, zodat het beroep onontvankelijk is.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van tweeëntwintig maart tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,
bijgestaan door

Yves Depoorter,

kamervoorzitter,

toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter

Yves Depoorter

Luc Hellin